

עלי נוסעים... נוסעים...

בשקט-בשקט הסתיים לו בשבוע שעבר קרביהאיתנים בין חברי-הכנסת **שרה דרזין** (ליברלים) ו**חיים קאופמן** (חרות) על תפקיד יושב-ראש 4/5 של הכנסת. מה שקרוי בשפה הפרלמנטרית — קואליציה. הקרב לא היה פרסונאלי, הבהירו שני היריבים, תוך כדי חילופי-מח"מאות הדרים, אך אם עקרוני קאופמן: התפקיד הגיע לחרות, מכיוון שאנו המפלגה הגדולה" הוא כוון-הקואליציה. תוארו בתקשורת עורר את זעמם של הליברלים. אנחנו לא מכירים בו הוא יכול להמשיך ולהתראיין, מבחינתנו... לעגו. ובכן, בשבוע שעבר הגיע העימות העקרוני לפיתרון המוצלח: רוטציה. דרון תישא בתואר הנכבד תח"ל (עד אוגוסט 1985), ואילו קאופמן יירש אותה לאחר מכן.

אגב, כראי לציין שלאחר שיבצעו לחרות והליברלים את הרוטציה בר-ניהם, תחול הרוטציה בתפקיד זה בין הליכוד למפלגת-העבודה, ואולי גם בעבודה יהיה צורך להפעיל את הרוטציה, שככשה מקום-כבוד בחיינו היומיים.

מה שהפליא אותי בפרשה: מדוע נמשך העימות זמן כה רב? ואיך נפתר לפתע פיתאום, לשביעות רצונם של כל הצדדים? מה האיץ את מציאתה של נוסחת-הפלא?

בעוד שאני מעסיקה עצמי בשאלות קטנוניות אלה, נפרדו ממני שני היו"רים (זאת שערך אוגוסט, וזה שמ"א אוגוסט) בהתרגשות, מה הסתבר? דרון שמה פעמיה לכיוון גרמניה, ואילו קאופמן העדיף את קניה השחורה.

נסים ונפלאות

הוא לא יודר מהכותרות. הוא הכוונה לשר-העבודת-הרווחה **משה קצב**. הייתי מעדיף שלא... טען באוזני השבוע בעייפות השר שבעי הקרבות. ואני נזכרתי ב-היום לפני ארבעה חודשים, עת נסעתי במכוניתו של גנדרש מבטיח ובלתי-יודע בישראל, משה קצב שמו.

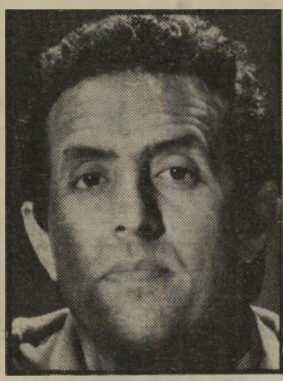
כשנכנסו לפתחו של החניון הצ'מוד לגן-אורנים הכריז **זקי**, נהגו, באוזני השומרי: סגן-השר משה קצב" כהן קפץ השומר לדום, רחף את ראשו למכונת, הבט חליפות בי, בקצב ובנהג ותהה: אבל איפה הוא? ועם זאת, צעד מסויים של קצב



מנביל ברון כדאי להיות ידוד

קפונה

התנהגות לזופת!



ראשי-מועצה בחבובט לסגור חשבון

את שאר הפרטים נשאיר לביורור של בית-המשפט. אגב, זאת באמת חוצפה להטריח את בחובוט לשם. אחרי-הכל, הוא ראשי-מועצה:

אין חדש בעובדה שכמה מנבחרינו (והכוונה לא רק לחברי-כנסת, אלא גם לראשי-מועצות ושאר מיוחסים) נוטלים לעצמם פריווילגיות מוזרות בתוקף תאריהם, תחת להגביל את עצמם ולהוות דוגמה.

מקור מוסמך במישטרת-ישראל סיפר לי בכעס עצור: אחד משוטרינו עצר, לא מכבר, וולוו לבנה ששעטה במהירות ועקפה רכב שלא חקוק. השוטר עצר את הולוו, ומתוכה נית כה עליו המיתקפה הבאה: אתה יודע מי אני? אני ראש מועצת מעלות-תרשיחא, שלמה בחבובט! אני ממנה להלוויה של הילדה שנהרגה... השוטר התעקש וביקש לראות את התעודות, ואז, על פי גרסת השוטר, זרק בחבובט את תעודותיו ואיים: אני עוד אסגור איתך את החשבון במרחב! אתה תשלם על זה ביוקר!

כאן סגר בהינף-יד את שימשת מכונתו, ונעלם בטרם הספיק השוטר ההמום לרשום את מיספר הרכב.

שמיר לחץ את קצב לקיר: ברוך לביטוח הלאומי או העברת משרד-הרווחה לש"ס!

מאבק דורון-קאופמן על יו"רות-הקואליציה יה הגיע לסיומו ואילו שני היו"רים - בחו"ל!

תעסה-גלזר זכתה בוועדת-הקליטה מפני שכהן-אורגד סירב לקבל את התפקיד!

שפירא מארגן ישיבות-פתע של חברי הקואליציה בוועדת-הכספים, למורת רוחם!

בעוד שאריאל ויינשטיין מוכר את עצמו כמועמד לתפקיד מרכז סיעת-הליכוד בוועדת-הכספים, חגג יגאל כהן את בחירתו!

שפירא מעכב את מינוי המובטח של רמון כמישנה ליושב-ראש של ועדת-הכספים!

שלמה בחבובט איים על שוטר - וברח!

קילקולים כספיים

בתום כל ישיבה של ועדת-הכספים של הכנסת מתגוררים כמה חברי-כנסת נרגזים ורוטנים. הסיבה: תיפקודו הלקוי של יושב-ראש הוועדה, **אברהם שפירא**.

העולם הזה כבר ריווח על אי-אלה שיגעונות של היו"ר. השיג עון החדש, מסתבר, הוא, ש.א.ם נותר זמן, מקבל שפירא השראה ומחליט על כינוס-פתע של הקואליציה בוד-עדה. מכיוון שהכינוס נערך ללא התראה, חלקנו נעדרים, ועם אחד מח"כיה-הליכוד בוועדה.

ומה קורה בישיבות-הפתע? שפירא מרבר ומיכר... עד שנגמר הומוני-יתכן שהניצול הבלתי-נכון של הזמן הוא אף הסיבה לעיכוב מינויו של **חיים רמון** (עבודה) כמישנה ליו"ר הוועדה, וזו הסיבה השניה לזעמם של חברים בוועדה.

על פי הסכמי הקואליציה, היא אמורה לתפקד כיתבת-נוה: זוגות-זוגות... ואחרי המבול!

אחד הזוגות היה אמור לכלול את חיים רמון מהעבודה ודוד **מגן** מחרות. רמון כמישנה ליו"ר ועדת-הכספים, שתפקיד היו"ר בה ניתן לליכוד (שמסרו לידי הנאמנות של שפירא מאגודת-ישראל) ומגן כי מישנה ליו"ר ועדת-החוקי-הביטחון, **אבא אבן** (עבודה). מגן מונה שלא חקוק! מתעקשים המרקקים שכין חברי-הבית, ואילו רמון עדיין ממתין להתקף של רצון טוב מצד הרב שפירא.

אם אתם חושבים שבכך תמו בעיות הוועדה הממונה על הכספים, הינכם טועים. הקרב הבא התנהל על תפקיד מרכז סיעת-הליכוד בוועדה, בין חברי-הכנסת **יגאל כהן** (לעם) ו**אריאל ויינשטיין** (ליברלים). בעוד שויינשטיין שנערך מישיבתה של הוועדה ביום השני שעבר, שטח לפניי במרץ את הנימוקים המסורתיים (מדוע זה מגיע לליברלים?) הרים עימי כהן בשולחן אחר במינון כוסית מיץ. לחיי מה? לחיי של בני שליטא בן ה-50, והתמנותו שלו (של כהן) למרכז סיעת הליכוד בוועדת-הכספים.

אבל אריאל הודיע לי לפני חמש שניות שהוא המועמד: התעקשתי. הוא לא היה היום בוועדה. הוא עדיין לא יודע מכך שנבחרתי... צחק כהן בניצחון.

רנות, ספק כחטטנות (שמחה לאיד?). מאו החל המושב הנוכחי של הכנסת, הופיע אורגד פעמיים-שלוש בלבד בכנסת. בהופעותיו אלה ישב במינון, ונזח ובלתי-מעורה בנעשה סביבו.

אורגד, שקיווה לפחות לזכות בראשותה של ועדת-הכלכלה, התברר עקב מניפולציות בין עסקני הליכוד והעבודה, וראשות הוועדה נמסרה לחברה-כנסת **אליהו ששייזר** (עבר) (דו).

בשבוע שעבר הסכו עימו השר **משה ארנס**, מיטיבו של אורגד, **רדני מילוא**, נציגו של **יצחק שמיר**, ו**יגאל כהן** (לעם) שישב על תקן בן-אדם. השלושה ניסו לכפר על חטאיהם, ועמלו ארוכות לשכנע את אורגד לקבל על עצמו את רא-שות של ועדת-הקליטה-ההעלית, ועדה ששרה-קליטה-ההעלית **יעקב צור** איים לשבת בראשה, אם לא יימצא לה יושב-ראש במהרה. אורגד סירב. הנימוק הרשמי היה שאינו קרוב לנושא. אולם צוות המשכנעים הבינו שהסיבה תלויה אישם בנאוותו הפגועה.

וכך נסללה הדרך הארוכה והמי שובכת למינויה של **מרים תעסה** גלזר, סגנית-השר הבלתי-נשכחת, כיו"ר ועדת-העלית והקליטה.

כב חולפת תהילה

לאן נעלם שר-האוצר-לשעבר, **יגאל כהן-אורגד**? לא מפסיקים חברי-כנסת שונים לתהות, ספק בסך

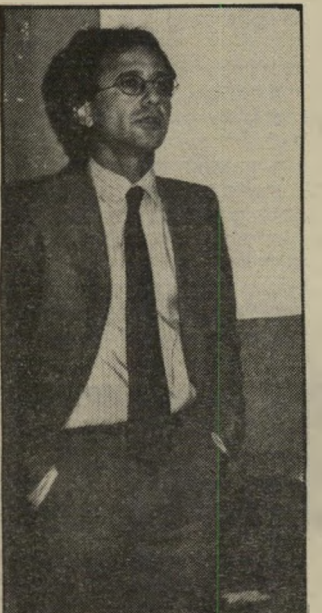
רות מעורפלות בנוגע לסיכויי אורגד להמשיך ולכהן כשר-האוצר. ואיך הפעיל שמיר את קסמיו על קצב? השבוע ריווח לי מקור בכיר ביותר בליכוד: תשימי לב יצחק הנחית את ברך בדיוק בתקופת המ-שאימתן עם ש"ס על העברת תיק הרווחה מידי קצב לידיהם. שמיר נתן לקצב להבין שכדאי לו למנות את ברך ולא... כדאי גם להיות חבר של שמיר.

במדינה תנועות המיזרח משתלב במיזרח

השילטון עובר מיד פולנית אחת לשניה והמיזרחיים מתעוררים

יונה ושמשי וזרחת הם סמל תנועת המיזרח אל השלום, שקמה לפני כשנה, כיוזמה של משכילים בני עדות המיזרח, שהחליטו לנסות ולעצור את התהליך היונק את המיזרחיים מינה. הם גם חשבו שדווקא בגלל היותם מיזרחיים, יהיה להם יותר קל להשתלב במרחב ולהביא את השלום על ישראל. כיום עיון שערכו לפני שבוע, פתח רודי מחלב, סטודנט לפילוסופיה באר-ניברסיטה העברית ומורה בבית-ספר יתיכון, בהודעה חד-שמעית, כי אחת המטרות של התנועה היא להשפיע על הסחף המטורף, שבו מצויה המדינה מזה שנים: סחף שהוא הידרדרות ימינה.

הבא אחריו, עורך-הדין הירושלמי אברהם ברדוגו, איש ואדי סאליב כש-נות 60' וממקימי הפנתרים השחורים



איש. אל השלום ברדוגו אין לנו מילחמה באשכנזים!

בראשית שנות ה-70, ניתח פן אחר של הרגלי-ההצבעה של המיזרחיים: כיש-לונה של תמ", המפלגה שצעדה כשעל דיגלה חרוט המוצא הערתי. ברדוגו גם לא שכח להזכיר את שני המיזרחיים שעמדו לפני הבחירות בנקודות-זינוק טובות, אך ויתרו על ההתמודדות: דוד לוי בליכוד ויצחק נבון במערך.

יחד עם תמ"י כשלה כל המנהיגות המיזרחית. אילו תמ"י היתה מצליחה, הסביר ברדוגו, היו לוי ונבון אומרים במיפלותיהם: בראשותנו היינו זוכים. וכך קורה, המשיך ברדוגו חרה-הלשון, שהמנהיגות כארץ עוברת מיד פולנית אחת לשניה. אנחנו עומדים עכשיו לפני העברת השילטון ליד פולנית חדשה — אריק שיינרמן (אריאל שרון) — וכל זה בעזרת הקול המיזרחי. המיזרחיים לא מצביעים הצבעה ערתי ריגשית, אלא הצבעה ריגשית לאומנית.

הבהיר ברדוגו: אין לנו מילחמה באשכנזים. יש לנו מילחמה בשילטון ובמייסד האשכנזי, שיצר את הבעיה. צריכים לעצור את הסחף הלאומני העובר בשכונות, כי אנחנו יצרנו את בשר-התותחים של כהנא, בזה שלא פעלנו.

הקין לכהניזציה. בהמשך הדין ביום העיון סקר הר"ד יעקב נאון מחקר מקיף שערך על התרחבות הפערים בין בני עדות המיזרח לבין ילדי ארצות-אירופה. המחקר, שהקיף 20 שנה, אי-שר מחדש, כי ילדי הארץ מוצא (המשך בעמוד 42) העולם הזה 2465